

Mitte ainult tugeva keskklassi tekitamine pole Keskerakonna peamine eesmärk, vaid ka uuenduste algatamine ja julgus seista vastu mugavana tunduvale mainstreami ehk peavoolu positsioonidele. Keskerakond oli esimesi erakondi, kes kutsus ja julgustas naisi poliitikasse tulema. Meie julgesime ainsatena Riigikogu erakondadest tõsta debatti Euroopa Liidu poliitiliste ja majanduslike tingimuste üle. Just Keskerakond peab demokraatia alustalaks arutlust ja dialoogi.

Kas Keskerakonda tabab vapside saatus?

Kes võiks täna meie poliitilist rolli asendada? See küsimus pole kohatu, sest vaadake, mis toimus 1934. aastal Johan Laidoneri ja Konstantin Pätsi juhtimisel. Vabadussõjalased pühiti hetkega Eesti poliitiliselt kaardilt ja isegi vabadussõjalaste esindajad Haapsalu volikogus asendati valitsusele sobivate tegelastega.

Keskerakond on 2011. aastal sattunud sama ohtliku olukorra äärelle kui vabadussõjalased 1934. aastal. Nii nagu keskerakondlased, olid ka vabadussõjalased rahvaliikumise sünonüümiks! Laidoneri võimuiha lõhkus aga saatuslikul moel Eesti poliitika loomuliku struktuuri. 1939. aastal sai kogu rahvas tunda 1934. aasta valeotsuste kibedaid vilju.

Nüüd käib kogu poliitiline tants reformierakondliku võimuiha taktikepi saatel. Nemad on end 15 aastat järjest võimule slikerdanud. Reformierakonna pikaleveninud toiduahel on hirmul, kusjuures nad on valmis kallistama kõiki, kes nende poliitikat tunnustavad. Valitsust ja valitsuse

Võitlus Rahvarinde vaimu pärast

Kirjutas Jaanus Karilaid
Kolmapäev, 24 August 2011 08:34

imetlejaid ei huvita, et hinnatõus Eestis oli juulikuus Euroopa Liidu riikide seas suurim nii eelmise aasta kui ka eelmise kuuga võrreldes. Hoopis Keskerakonda tahetakse teha valitsuse saamatuses vastutavaks. Miks ikkagi meie konkurendid Keskerakonda nii väga kardavad ja nii palju laimu meie erakonna kohta levitavad?

Määrav osa iseseisvusest kadunud

Keskerakond on kõige julgemini sotsiaalset mõtet esindav erakond. Algatasime pensionitõusu, kehtestasime tasuta koolitoidu, soovime jätkuvalt alandada toiduainete käibemaksu jne. Mitte ainult sotsiaalsus pole meie poliitiline trump, vaid ka julgus esindada rahva tegelikke mõtteid.

Kusjuures mitte ainult julgus ei iseloomusta meie erakonda, vaid ka õiglusejanu. Euroopa Liidu liitumisläbirääkimiste kujundamise juures oli ka osaliselt Keskerakonnast moodustunud valitsus aastatel 2002 – 2003. Keskerakonna liikmed oma 2004. aasta kongressil aga hääletasid nii poolt kui vastu, kuid oli ka „mõtleme veel“ hääli. Just need viimased tahtsid õiglasemat lepet. Avatud demokraatlikkuse eest saime aga kohalike meediakompaniide käest oma järjekordsed triibulised.

Ja mida me nüüd näeme? Eesti panus euroala päästemehhanismi EFSF on suhestatuna SKP-sse euroala suurim, selgub Nordea Marketsi analüüsist! Jah, Euroopa Liidu idee on üllas – hoida ära natsionalistlikud ilmingud ja takistada rahvusäärmusluse levikut.

Kuid me oleme oma suures hirmus kaotanud määrava osa oma iseseisvusest, meil pole enam oma raha ja meie valitsus töötab ennastimetleval tühikäigul. Riigivalitsejad on unustanud siinse rahva tegelikud vajadused! Just meie, eestlased, igatsesime oma rahvusriiki pikki sajandeid ja nüüd on see parempoolsete käe all nii libedalt ära antud.

Ükski ajakirjanik ei tekita debatti, et miks pole meil oma tugevat pangandust. Liiga väikesed oleme, sosistatakse teile vaikselt kõrva.

Võitlus Rahvarinde vaimu pärast

Kirjutas Jaanus Karilaid
Kolmapäev, 24 August 2011 08:34

Ükski meediaväljaanne ei tunne sisulist muret, et meie põllumees saab võrreldes naaberriikidega nii väikesi otsetoetusi, mis omakorda tekitab meie poelettidel kõrgeima toiduhinnatõusu. Liiga väikesed oleme sakslaste ja prantslaste kõrval, sosistatakse teile kõrva.

Meil pole enam Eesti krooni, vaid me kuulume nüüd „sakstega“ ühte klubisse, meil on euro. Me ei saa teisiti, me oleme liiga väikesed, sosistatakse teile kõrva.

Ollakse rahul ainult sellega, et meile anti Brüsseli laua juurde oma tool, paarsada euroametnikukohta ning kuus eurosaadikut. Aga mis saab meie riigist aastal 2020, kui lõppevad struktuurfondide rahad senises mahus? Miks meie majandus ei suuda toota suuremat ja stabiilsemat tööhõivet? Nii president Toomas Hendrik Ilves kui Indrek Tarand on siinkohal vaiki, pole kummaski neis seda visioonirikkust ega kodumaa armastust. Kuigi kahest halvast oleks Tarand parem – sest ta ei tõmba selga kumerasse kohalike võimuparteilaste ees.

Peaministri positsioon oleks pidanud juba Euroopa Liiduga liitumisläbirääkimistel olema Keskerakonna käes, siis oleksid ka liitumistingimused olnud Eestile soodsamad. Seda teemat ajakirjanikud väldivad, sest siis saaksid valusad triibulised meie parempoolsed!

Eesti vajab vasakpoolset peaministrit

Sotsiaaldemokraadid liuglevad aastaid Keskerakonna tuules ning see annab lootust, et 2015. aasta Riigikogu valimistel saavad Keskerakond ja Sotsiaaldemokraadid kahepeale üle 50 koha. Siin ongi konks! Kogu see sagimine ja intriigide punumine Keskerakonna ümber vasakult ja paremalt on lihtne ja selge võitlus kapitali ülemvõimu ja tasakaalustatud riigijuhtimise vahel. Võitlus käib kaukameeste ja rahva vahel. Keskerakonna kongress peab andma nüüd ühele või teisele rohelise tule.

Võitlus Rahvarinde vaimu pärast

Kirjutas Jaanus Karilaid
Kolmapäev, 24 August 2011 08:34

Kumb kandidaatidest julgeb selgemalt kahelda Eesti Energia poliitikas ja meie tänases maksupoliitikas? Me ei ole poliitikas mitte selleks, et olla kellegi kaasajooksikud, vaid selleks, et võidelda välja kõigile siinsetele inimesele paremaid elutingimusi ja eneseteostuse võimalusi. Ma arvan, et siinkohal sobib välja tuua Nasta Pino mõistujutt raamatust „Kõrvuti teel“. Ühe kohta öeldi seal raamatus: „Ta on nii hea inimene, et ei tee kärbselegi liiga“. See osutus valeks. Kärbsele on too hea inimene valmis ikka liiga tegema, kui herilane ja ämblik selle heaks kiidavad. Kärbsele ei olegi vaja liiga teha, küll aga peab aeg-ajalt lõvile vastu astuma. Kes kärbsele liiga teeb, selle asemel, et šaakalile tema koht kätte näidata, see ei tohiks kunagi kedagi juhtida.

Nüüd on 1831 Keskerakonna kongressi delegaadi käes poliitilise tarkuse näitamise hetk. Keskerakondlased valivad erakonna juhatust, valivad erakonna esimeest. Isikud, kes tahavad endale võtta erakonna juhtimise rolli, peavad aru saama, et poliitika pole meelakkumise koht, naeratuste saatel viisakuste vahetamine ja ilulemisvõistlus. Poliitika on pidev võitlus, võitlus õigluse eest ja iseseisva Eesti nimel.

Keskerakond on teinud tõesti ka poliitilisi vigu. Võib-olla poleks me pidanud 2002. aastal päästma Reformierakonda ja tegema Siim Kallasest peaministrit. Võib-olla olime liiga suuremeelsed ja päästsime ka teisel korral Reformierakonna parempoolsete intriigide keskelt 2005. aastal, aidates Andrus Ansipil tõusta peaministriks. Ma ei tahaks uskuda, et Keskerakond läheb kolmaski kord Reformierakonda päästma, ilma et meie erakond hoiaks peaministri ohje. See ei tähenda, et me jätaks enne kasutamata võimaluse minna koalitsiooni IRLi ja sotsiaaldemokraatidega.

Peatselt juhime meie Eesti poliitilist kaarti, sest meie julgeme kaukamehi joonele tõmmata ja panna kapitali teenima rahva huvides.

JAANUS KARILAI

Haapsalu volikogu esimees

Võitlus Rahvarinde vaimu pärast

Kirjutas Jaanus Karilaid

Kolmapäev, 24 August 2011 08:34
